

Posudek oponenta

Mgr. Zuzana Šnejdrová: Právní úprava ochrany zvířat proti týrání

Předmětem tohoto oponentního posudku je rigorózní práce Mgr. Zuzany Šnejdrové „Právní úprava ochrany zvířat proti týrání“. Práce obsahuje 117 stran včetně seznamů použité literatury a dalších pramenů a příloh. Rigorózní práci tvoří sedm částí (předmluva, úvod, kapitoly I – IV, závěr) a šest příloh.

Z obsahového hlediska řeší rigorózní práce Mgr. Zuzany Šnejdrové komplexně dané téma, a to jak na úrovni mezinárodní, tak na úrovni komunitární, přičemž pozornost je soustředěna na právní úpravu ochrany zvířat proti týrání v právním řádu České republiky. Autorka při rozboru tématu neopomíjí ani historické srovnání platné právní úpravy ani komparaci právní úpravy ochrany zvířat proti týrání v ČR s úpravou této problematiky v jiném členské statě EU, konkrétně Itálii. Práce je zcela logicky členěna počínaje ochranou zvířat proti týrání na mezinárodní úrovni a na úrovni komunitárního práva, z které platná právní úprava v ČR vychází. V kapitole III – „Česká právní úprava“ se autorka soustředí na právní úpravu obsaženou v zákoně č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, v platném znění, přičemž neopomíjí a věnuje dostatečný prostor i nepřímé úpravě ochrany zvířat proti týrání obsažené v dalších právních předpisech. Úvodem se věnuje vymezení pojmu zvíře jako věci ve smyslu § 118 občanského zákoníku, v dalších částech však správně pracuje i s veřejnoprávním postavením zvířete. Samostatně podkapitoly věnuje autorka organizaci veřejné správy v oblasti ochrany zvířat proti týrání, problematice správních deliktů a přestupků a trestněprávní odpovědnosti na úseku ochrany zvířat proti týrání. V kapitole IV autorka analyzuje italskou právní úpravu ochrany zvířat proti týrání a porovnává ji s českou právní úpravou. Ačkoliv obě právní úpravy mají společný základ v komunitárním právu přistupují k řešení problematiky značně odlišně a autorka vyzdvihuje klady i zápory obou přístupů.

Autorka této rigorózní práce prokazuje, že se s tématem velmi podrobně seznámila, jak po právní, tak po obsahové stránce. Práce je velmi vyvážená a dobře a čtivě napsaná. Autorka nezatěžuje práci zbytečným detaily ani přílišnými citacemi právních předpisů, k tomuto účelu velmi dobře využívá poznámky pod čarou. Při rozboru právní úpravy autorka často vyslovuje vlastní názory, stanoviska a nechybí ani úvahy *de lege ferenda*. Práce jako celek dosahuje, podle mého názoru, velmi vysoké úrovně a svědčí nejen o autorčině tvůrčích schopnostech, schopnosti analyzovat právní prameny různé povahy, ale především o autorčině skutečném zájmu o problematiku ochrany zvířat proti týrání.

Níže uvedené připomínky nemají za cíl nikterak snížit celkové kladné hodnocení práce, jedná se spíše o doporučení popř. upozornění na nepřesnosti nebo nejasnosti.

V kapitole „Evropská komunitární úprava ochrany zvířat proti týrání“, která je pečlivě a téměř komplexně zpracována bylo vhodné zmínit též judikaturu Evropského soudního dvora jako prameny komunitárního práva, případně uvést příklad některého z rozsudků ESD týkajících se dané problematiky.

Ve větě „Povinná registrace druhů... ..jež nelze nezaměnitelně označit (např. ryby)“ na straně 53 je pravděpodobně nevhodně použít 1. pád u slov „jedinci“ a „některé okrasné druhy ptáků a druhy...“ a věta tak není zcela srozumitelná, byť z kontextu lze její smysl vyčíst.

Na straně 62 by bylo vhodnější ve větě „Intenzivní zemědělské aktivity ... mnoha druhů rostlin a bezobratlých⁸⁰“ zmínit i obratlovce nebo obecně volně žijící živočichy, neboť v poznámce č. 80 jsou zmíněni též někteří obratlovci (zajíc a sysel).

Na straně 82 autorka zmiňuje odlišný výklad resp. odlišná stanoviska MZE ČR a ÚKOZ k § 4 odst. 1 písm. f) zákona č. 246/1992 Sb., na ochranu zvířat proti týrání, v platném znění. Zajímalo by mě, z jaké metody výkladu a z jakých argumentů tato stanoviska vycházejí, a ke kterému výkladu a proč, se přiklání autorka.

Ačkoliv rigorózní práce obsahuje závěr a jednotlivé kapitoly věcně nepostrádají hodnocení problematiky v nich popsané ani vlastní autorčiny stanoviska a závěry, domnívám se, že by bylo vhodnější doplnit stěžejní kapitoly též dílčími závěry resp. shrnutím, jako je tomu u kapitoly IX, část 3 („Shrnutí a komparace s českou právní úpravou“).

Závěr:

Rigorózní práce Mgr. Zuzany Šnejdrové postihuje problematiku právní úpravy ochrany zvířat proti týrání komplexně, právní otázky jsou vhodně doplněny a propojeny s věcnou problematikou. Jak uvádím výše, práce jako celek dosahuje velmi vysoké úrovně a svědčí nejen o autorčině znalosti tématu, tvůrčích schopnostech, schopnosti analyzovat právní prameny různé povahy, ale především o autorčině skutečném zájmu o problematiku ochrany zvířat proti týrání. Výše uvedené připomínky upozorňují spíše na drobné nepřesnosti.

Práce splňuje po formální i obsahové stránce požadavky kladené rigorózním řádem PFUK v Praze a proto ji připouštím k ústní obhajobě. V rámci ústní obhajoby doporučuji, aby se Mgr. Zuzana Šnejdrová věnovala trestněprávní ochraně zvířat, zejména možným řešením *de lege ferenda*.

V Praze dne 17. 12. 2006

JUDr. Martina Franková, Ph.D.
oponent